

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Obec Hostašovice**
sídlem Hostašovice 44, 741 01 Hostašovice
zastoupené advokátem Mgr. Lukášem Rothanzlem
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti
osob zúčastněných 1. J. K.
na řízení:
2. Mgr. L. K.
zastoupený V. K.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2017, č. j. MSK 156290/2016

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osobám zúčastněným na řízení **se** právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 10. 4. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2017, č. j. MSK 156290/2016, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, ze dne 20. 10. 2016, č. j. OŽP/71656/2016, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce ve věci prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami. Dle žalobce byla důvodem pro zastavení řízení skutečnost, že žalobce neodstranil podstatnou vadu své žádosti, když nedoložil doklad o právu užívání vodního díla – sběrného drénu a, sloužícího k převádění vod z kanalizace pro veřejnou potřebu do vod povrchových, tedy doklad předepsaný § 2 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu (dále jen „vyhláška o náležitostech povolení“).
2. Žalobce v žalobě vymezil procesní okolnosti přecházející napadenému rozhodnutí; uvedl, že žalobce disponoval povolením k nakládání s vodami – k vypouštění odpadních vod do vod povrchových, a to mj. do levostranného přítoku toku Zrzávka, na základě rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru životního prostředí, ze dne 5. 4. 2004 a jeho změny provedení rozhodnutím ze dne 19. 2. 2007. Následně, výrokem II. rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín ze dne 21. 3. 2011, č. j. OŽP/19536/2011, tento zamítl žádost žalobce o změnu povolení k nakládání s vodami – prodloužení platnosti povolení –k vypouštění odpadních vod z kanalizace pro veřejnou potřebu obce Hostašovice do vod povrchových (levostranného přítoku toku Zrzávka); toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 28. 7. 2011, č. j. MSK 80321/2011, ve kterém tento úřad vyslovil, že svodný dren a neslouží pouze k odvodňování pozemků, ale zřejmě i k odvedení odpadních vod obce Hostašovice. Následně bylo povolení k vypouštění odpadních vod prodlouženo rozhodnutím Městského úřadu Nový Jičín ze dne 16. 12. 201, č. j. OŽP/87972/2014 do 31. 12. 2015. V tomto rozhodnutí vodoprávní úřad uzavřel, že předmětné potrubní vedení slouží prokazatelně dlouhodobě vedle účelu odvodnění také k odvádění vod z kanalizace obce Hostašovice.
3. Následně k další žádosti o prodloužení doby platnosti předmětného povolení rozhodl vodoprávní úřad překvapivě zastavením řízení (viz bod 1 tohoto rozsudku), kteréžto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Dle žalovaného nebyl vodoprávnímu úřadu doložen jakýkoli podklad svědčící o tom, že potrubní vedení sloužící k převádění odpadních vod do vod povrchových je veřejnou kanalizací a nikoliv pouze sběrným drenem a. Dle žalovaného je tento dren odvodňovacím zařízením dle § 56 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., vodní zákon (dále jen „vodní zákon“), jež je dle § 126 odst. 3 vodního zákona vlastnictvím vlastníka pozemku, na kterém se nachází, pokud se vlastnictví nevzdal. Žalobce by nebyl zbaven povinnosti předložit

Shodu s prvopisem potvrzuje

doklad o právu užívání ani tehdy, pokud by sporné koncové potrubí nebylo podrobným odvodňovacím zařízením, ale jednotnou kanalizací.

4. Podle žalobce je sporná relevantní otázka právní povaha předmětného potrubního vedení, resp. stavby svodného drenu a a s tím související možnost užívat tuto stavbu za uvedeným účelem. Zřízení vodohospodářského díla „Odvodnění pozemků trubkovou drenáží na ploše 87,7 ha a výstavba HMZ v délce 1,4435 km“ bylo povoleno rozhodnutím Okresního národního výboru ze dne 31. 7. 1978, č. j. VLHZ/2617/78/Ko-332. V uvedeném rozhodnutí se mj. uvádí, že vyústění drenážních skupin je navrženo mj. do toku Zrzávka, přičemž podchycení cizí vody na okraji zájmové plochy bude provedeno vtokovými jímkami a vody budou neškodně odvedeny do vodoteče. Podle žalobce předmětný svodný dren představuje bez ohledu na své označení ve skutečnosti od počátku součást jednotné kanalizace; k tomuto napojení došlo na základě výslovného požadavku obce, která podmiňovala souhlas s provedením stavby napojením „betonového potrubí DN 400“. Skutečnost, že předmětný svodný dren měl sloužit od počátku k odvádění odpadních vod do vod povrchových není sama o sobě správnými orgány zpochybňována. Žalobce nechal zpracovat znalecký posudek, který dospěl k závěru, že posuzovaný svodný dren není svodným drenem, ale jednotnou kanalizací, resp. částí stokové sítě jednotné soustavy.
5. Žalobce tvrdí nezákonnost napadeného rozhodnutí, spočívající v tom, že správní orgány nezohlednily funkci a technické provedení svodného drenu a a věcně nesprávně odkázaly na zákonnou definici podrobných odvodňovacích zařízení dle § 56 odst. 2 vodního zákona. Nebyla tak ani správně posouzena otázka vlastnictví uvedeného drenu. Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť v něm chybí jakékoli úvahy, na jejichž základě vodoprávní úřad učinil závěr o vlastnictví svodného drenu; z prvostupňového rozhodnutí je zřejmý jediný nosný důvod pro zastavení řízení, a to nedoložení práva užívání vodního díla. Ani v napadeném rozhodnutí není uvedena jakákoli argumentace ohledně povahy svodného drenu. Správní orgány se spokojily se zákonnou definicí podrobných odvodňovacích zařízení uvedenou v § 56 odst. 2 vodního zákona; neměly pochybnosti o tom, že se jedná o podrobné odvodňovací zařízení navzdory skutečnosti, že stará projektová dokumentace počítala s napojením drenu na kanalizaci. Žalovaný nijak neodůvodnil úvahu, že žalobce by musel předložit doklad o užívacím právu, i kdyby sporné koncové potrubí bylo jednotnou kanalizací. Ustanovení § 11 odst. 2 vodního zákona, dle něhož povolení k nakládání s vodami nezakládá práva k cizím pozemkům a stavbám, platilo i v době předchozího rozhodování správních orgánů; dle žalobce, jestliže správní orgány považovaly svodný dren za samostatnou stavbu a v předchozích řízeních nepožadovaly po žalobci doložení užívacího práva, proč jej nyní požadují? Není zřejmé, proč správní orgány za nezměněného skutkového stavu vyžadují po žalobci doklady, jež předtím nevyžadovaly; tedy není zřejmé, proč při existenci dříve vydaných povolení je při prodlužování jejich platnosti třeba nově trvat na doložení užívacích práv.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, přičemž napadené rozhodnutí pokládá za zákonné a věcně správné a odkázal na napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. K námitkám žalobce uvedl, že důvodem pro zastavení řízení o žádosti žalobce bylo neodstranění podstatné vady žádosti žalobce spočívající v nedoložení užívacího práva k vodnímu dílu. Správní orgán prvního stupně tento doklad vyžadoval zcela správně v souladu s § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky o náležitostech povolení. Žalovaný považuje vyslovený závěr o povaze svodného drenu a za prokázaný; řízení ve věci změny

Shodu s prvopisem potvrzuje

povolení nakládání s vodami není řízením v pochybnostech o povaze díla. Pokud se jedná o skutečnost, že správní orgány ještě v roce 2011 a 2014 prodloužily dobu platnosti povolení, pak v roce 2011 (do 5. 12. 2011) nebyla dána překážka v podobě náležitostí žádosti. V roce 2014 již správní orgán prvního stupně sice povolení bez dalšího prodloužit neměl, avšak v důsledku marného uplynutí lhůt k podání opravných prostředků byla tato záležitost zhojena. Pro naplnění předpokladů pro zastavení řízení v důsledku nesplnění povinnosti vyplývající z § 2 odst. 1 vyhlášky o náležitostech povolení je lhostejné, zda objektem povolení k nakládání s vodami je kanalizace pro veřejnou potřebu nebo svodný dren coby odvodňovací zařízení. Ke znaleckému posudku navrhovaného žalobcem k důkazu žalovaný uvedl, že tento mu není znám, měl být vypracován až po vydání prvoinstančního rozhodnutí a není součástí správního spisu.

7. V replice k vyjádření žalovaného žalobce zdůraznil, že vyhláška o náležitostech povolení od své novelizace stanoví povinnost dokládat uživateli právo k vodnímu dílu, to však neznamená, že by před novelizací bylo možno nakládání s vodami povolit tomu, kdo k vodnímu dílu nemá žádné právo. Žalobce uznává, že případná předchozí nezákonná praxe nemohla nastolit legitimní očekávání žalobce, tuto praxi však žalobce za nezákonnou nepovažuje, neboť je přesvědčen, že od počátku disponuje oprávněním užívat svodný dren proto, že tento je součástí jednotné kanalizace.
8. Osoby zúčastněné na řízení se ve věci nevyjádřily.

Zjištění z obsahu správních spisů

9. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 29. 12. 2015 podal žalobce k Městskému úřadu Nový Jičín (dále také jen „vodoprávní úřad“) žádost o změnu povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových, spočívající v prodloužení stávajícího povolení vydaného uvedeným úřadem dne 16. 12. 2014 pod č. j. OŽP/87972/2014 s platností do 31. 12. 2015, a to ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona. Výzvou ze dne 8. 6. 2016 vyzval Městský úřad Nový Jičín žalobce k doplnění žádosti o doklad o vlastnickém právu, nelze-li toto právo ověřit v katastru nemovitostí, nebo právu užívání vodního díla s tím, že nebude-li tento doklad doložen do 8. 7. 2016, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též jen „právní řád“), zastaveno. K žádosti žalobce byla vodoprávním úřadem prodloužena lhůta k doložení dokladu do 8. 8. 2016.
10. Žalobce podal k vodoprávnímu úřadu dne 8. 8. 2016 vyjádření, ve kterém uvedl, že jednotná kanalizace specifikovaná v žádosti o prodloužení povolení nakládání s vodami slouží k předčištění odpadních vod a dešťových vod z RD obce Hostašovice a obecní úřad Hostašovice je jejich majitel a správce. Dne 14. 9. 2016 proběhlo ve věci ústní jednání, na kterém byl mj. žalobce vyzván k předložení jakéhokoli podkladu, který by dokladoval, že řešené koncové trubní vedení v lokalitě obce Hostašovice – Dolní dráhy, je veřejná kanalizace. Starosta žalobce sdělil, že takový doklad nemá. Ze strany vodoprávního úřadu bylo sděleno, že tento nemá pochybnosti, že předmětné trubní vedení v délce 269 m, je svodným drenem a. Dle úřadu se jedná o stavbu podrobné meliorace ve smyslu § 56 odst. 2 vodního zákona, přičemž dle § 126 odst. 3 vodního zákona, je takové zařízení vlastnictvím vlastníka pozemku, na kterém se nachází, pokud se tohoto práva nevzdal.
11. Usnesením ze dne 20. 10. 2016 zastavil vodoprávní úřad řízení o žádosti žalobce ve věci prodloužení platnosti povolení k nakládání s vodami – vypouštění odpadních vod z kanalizace pro veřejnou potřebu ve správě obce Hostašovice do levostranného přítoku

toku Zrzávka, povolené výrokem č. 5 rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru životního prostředí dne 5. 4. 2004 pod č. j. ŽP/2188/04/713-Mš se změnou ze dne 19. 2. 2007 pod č. j. OŽP/15155/2007 a změnou ze dne 16. 12. 2014 pod č. j. OŽP/87972/2014. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že důvodem zastavení řízení bylo, že žádost žalobce nemá předepsané náležitosti a neposkytuje dostatečný podklad pro její posouzení, neboť žalobce neodstranil podstatnou vadu žádosti, a to doklad o právu užívání vodního díla – sběrného drenu a ve smyslu § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky o náležitostech povolení. K odvolání žalobce, ve kterém tento argumentoval v zásadě shodně s žalobními body této žaloby, rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Vyplývá z něj, že postup prvostupňového správního orgánu byl shledán jako správný, neboť rozsah podkladů k žádosti o změnu povolení nakládání s vodami je ošetřen v § 3c odst. 2 vyhlášky o náležitostech povolení, podle kterého se k žádosti o změnu povolení k nakládání s vodami dokládají doklady dané ust. § 3c odst. 1 citované vyhlášky, a to v rozsahu požadované změny. Uživací právo žalobce nebylo možno ověřit v katastru nemovitostí, vodoprávní úřad jej neměl z předchozích správních řízení k dispozici, a jelikož nakládání s vodami nemůže být povoleno, nemá-li oprávnění právo ke stavbě s tímto nakládáním související, nemohl vodoprávní úřad bez těchto podkladů požadovanou změnu nakládání s vodami povolit.

12. Ze správních spisů mimo již uvedené dále vyplývá, že rozhodnutím Okresního národního výboru Nový Jičín, odboru lesního a vodního hospodářství a zemědělství ze dne 31. 7. 1978, byla žadateli Oblastní státní meliorační správě povolena stavba vodohospodářského díla „Odvodnění pozemků trubkovou drenáží na ploše 87,7 ha a výstavba HMZ v délce 1,4435 km“ v k. ú. Hostašovice, Hodslavice, Straník. Z rozhodnutí vyplývá mj., že vyústění drenážních skupin je navrženo jednak do nově vybudovaných melioračních odpadů, jednak do stávajícího melioračního odpadu a do toku Zrzávka.

Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s takovým postupem účastníci vyslovili souhlas.
14. Podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, v rozhodném znění, povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami je třeba k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních.
15. Podle § 11 odst. 2 vodního zákona, v rozhodném znění, povolení k nakládání s vodami nezakládá práva k cizím pozemkům a stavbám ani nevzniká vodoprávnímu úřadu, správci vodního toku nebo vlastníku vodního díla právní povinnost náhrady oprávněným za nemožnost nakládat s vodami v maximálním povoleném množství a s určitými vlastnostmi.
16. Podle § 3c odst. 1 vyhlášky o náležitostech povolení (Doklady pro vydání povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních nebo jeho změnu), v rozhodném znění, žadatel předkládá k žádosti podle povahy druhu nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami

Shodu s prvopisem potvrzuje

- a) situaci širších vztahů místa vypouštění odpadních vod a jeho okolí, schematicky zakreslenou do mapového podkladu zpravidla v měřítku 1 : 10 000 až 1 : 50 000,
- b) kopii katastrální mapy území, jehož se povolení týká, včetně zakreslení místa vypouštění odpadních vod,
- c) stanovisko správce povodí k požadovanému vypouštění odpadních vod, včetně ověření orientační polohy místa nakládání s vodami v souřadnicích X, Y určených v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální^{2a)} v návaznosti na evidenci vodních toků,
- d) vyjádření příslušného správce vodního toku k požadovanému vypouštění odpadních vod, pokud se žádost o povolení týká tohoto vodního toku,
- e) kopii povolení stavby vodního díla a kolaudačního rozhodnutí nebo kolaudačního souhlasu, pokud požadované povolení k nakládání s vodami souvisí se stávajícím vodním dílem a v minulosti bylo vydáno jiným úřadem než vodoprávním úřadem dnes příslušným k vydání povolení k nakládání s vodami; ustanovení § 125 odst. 1 stavebního zákona není dotčeno,
- f) rozhodnutí, stanoviska, vyjádření, souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů, týkající se dané věci, pokud to po žadateli vyžadují zvláštní právní předpisy¹⁾,
- f) doklad o vlastnickém právu, nelze-li toto právo ověřit v katastru nemovitostí, nebo právu užívání vodního díla, pokud požadované povolení k nakládání s vodami souvisí se stávajícím vodním dílem,
- g) rozhodnutí, stanoviska, vyjádření, souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů, týkající se dané věci, pokud to po žadateli vyžadují zvláštní právní předpisy¹⁾,
- h) údaje o průtocích vody ve vodním toku (Q355 denní), pokud se žádost o povolení týká vodního toku,
- i) výčet a druh chráněných území a ochranných pásem stanovených podle zvláštních právních předpisů, pokud by mohly být nakládáním s vodami dotčeny,
- j) vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, jedná-li se o vypouštění odpadních vod do vod podzemních, které obsahuje
 1. základní údaje, včetně identifikace zadavatele a zpracovatele vyjádření, popřípadě zpracovatele příslušné projektové dokumentace,
 2. popisné údaje, včetně identifikace hydrogeologického rajonu, útvaru podzemních vod, popřípadě kolektoru, ve kterém se nachází podzemní vody, se kterými má být nakládáno,
 3. zhodnocení hydrogeologických charakteristik, včetně stanovení úrovně hladiny podzemních vod, mocnosti zvodnělé vrstvy směru proudění podzemních vod, se kterými má být nakládáno,
 4. zhodnocení míry rizika ovlivnění množství a jakosti zdrojů podzemních a povrchových vod nebo chráněných území vymezených zvláštními právními předpisy,
 5. zhodnocení ovlivnění režimu přírodních léčivých zdrojů nebo zdrojů přírodních minerálních vod dané zřídelní struktury, pokud se vypouštění odpadních vod v oblasti takového zdroje nachází,

Shodu s prvopisem potvrzuje

6. návrh podmínek, za kterých může být povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních vydáno, pokud může toto vypouštění mít podstatný vliv na jakost a množství podzemních vod nebo chráněná území vymezená zvláštními právními předpisy.
17. Podle § 3c odst. 2 vyhlášky o náležitostech povolení, v rozhodném znění, žadatel předkládá k žádosti o změnu povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních podle povahy změny doklady podle odstavce 1 a doklad o tom, že je oprávněným (§ 8 odst. 2 vodního zákona) ze stávajícího povolení, bylo-li vydáno jinému subjektu.
18. Žalobce směřuje své žalobní námitky v zásadě do nesprávného právního posouzení tzv. svodného drenu a, tedy trubního vedení, sloužícího k nakládání s vodami a v důsledku toho nesprávné závěry o nutnosti předložení dokladu o užívacím právu k uvedenému trubnímu vedení. Krajský soud nepovažuje tyto námitky žalobce za důvodné. Podstatné pro rozhodnutí v dané věci je, zda byl ze strany správních orgánů oprávněný požadavek, aby žalobce doložil své vlastnické, resp. užívací právo k tzv. svodnému drenu, tedy k vodnímu dílu ve smyslu § 55 odst. 1 vodního zákona v rozhodném znění. Při zkoumání této otázky je třeba především vyjít z právní úpravy provedené vodním zákonem, ze které vyplývá, že užívat vodní dílo může v principu osoba odlišná od vlastníka vodního díla. Zároveň v § 11 odst. 2 zákon výslovně stanoví, že povolení k nakládání s vodami nezakládá práva k cizím pozemkům a stavbám. Z uvedeného tedy vyplývá, že (nestanoví-li zákon něco jiného), k zachování těchto principů při respektu k právům (i povinnostem) vlastníků vodních děl a jejich uživatelů, je na místě vždy zkoumat, zda osobě, jež žádá o povolení k nakládání s vodami, svědčí podle povahy věci užívací právo k vodnímu dílu (které slouží k nakládání s vodami). Z tohoto pohledu je nerozhodné, zda povinnost předložit uvedený doklad stanovila vyhláška o náležitostech povolení, neboť primárně bylo a je povinností příslušného správního orgánu zkoumat, zda osobě žádající o povolení k nakládání s vodami, svědčí právo užívání, ať už z jakéhokoli titulu.
19. V tomto ohledu lze přisvědčit žalobci, že za daného výkladu by správní orgány neměly povolit nakládání s vodami žadateli, kterému užívací právo nesvědčí. Žalobce své užívací právo odvozuje v podstatě pouze od toho, že předmětné vodní dílo (svodný dren) není tzv. podrobným melioračním zařízením dle § 56 odst. 2 vodního zákona, ale jednotnou kanalizací. Nutno však podotknout, že v tomto bodě argumentace žalobce končí, neboť z žaloby, a konečně ani z průběhu správního řízení, nevyplývá žádná skutečnost, ze které by bylo možno dovodit, na základě čeho žalobce dovozuje své užívací právo k jednotné kanalizaci. Žalobce v žalobě (a také v předchozím správním řízení) opakovaně odkazoval na stavební povolení – rozhodnutí Okresního národního výboru Nový Jičín ze dne 31. 7. 1978. Krajský soud v té souvislosti zdůrazňuje, že stavební povolení samo o sobě nemůže být z povahy věci dokladem o tom, že v rozhodné době svědčilo žalobci užívací právo k předmětnému vodnímu dílu; nadto je nutno poukázat na skutečnost, že žadatelem o dané stavební povolení (a také investorem) na stavbu, která je předmětem povolení nakládání s vodami, byla Oblastní státní meliorační správa (tedy státní hospodářská organizace, která zanikla, jak bylo krajským soudem zjištěno z veřejných zdrojů k 31. 12. 1992). Žalobce po celou dobu správního řízení, ani v řízení před soudem, netvrdil žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možno jeho užívací právo k předmětnému vodnímu dílu jakkoli dovodit.
20. Touto optikou je tedy irrelevantní, jak žalovaný, resp. prvostupňový správní orgán právně posoudil předmětné vodní dílo, sloužící k nakládání s vodou, u něhož žalobce žádal o

(změnu) povolení s nakládáním. Lze totiž souhlasit s žalovaným, že povaha vodního díla nezbavuje žalobce prokázat v řízení o žádosti o změnu povolení nakládání s vodami právo takové dílo užívat. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je tudíž bezpředmětné se zabývat tím, zda tzv. svodný dren je svou povahou po právní stránce podrobným melioračním zařízením či kanalizací, neboť vyřešení této otázky nemá na zákonnost napadeného rozhodnutí vliv. Správní orgány totiž v souladu se shora citovanými ustanoveními jak vodního zákona, tak vyhlášky o náležitostech povolení, postupovaly správně, jestliže pro rozhodnutí o žádosti žalobce požadovaly doložení užívacího práva. Napadené rozhodnutí tudíž nezákonností netrpí. Jako důvodnou v důsledku toho nelze shledat ani námitku nepřezkoumatelnosti, neboť tato je vázána na žalobcem tvrzené nedostatky rozhodnutí ve vztahu k úvahám o právním posouzení vodního díla.

21. Krajský soud konstatuje, že s ohledem na uvedené závěry nepřistoupil k nařízení ústního jednání za účelem provedení žalobcem navrhovaného znaleckého posudku, neboť tento důkaz vyhodnotil pro rozhodnutí ve věci jako nadbytečný.
22. Závěrem, jestliže žalobce nedoložil k žádosti o změnu povolení k nakládání s vodami doklad o užívacím právu k vodnímu dílu, které k nakládání s vodami slouží, postupoval prvostupňový správní orgán správně, jestliže řízení o žádosti žalobce podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil; žalovaný pak zcela správně postup prvostupňového orgánu aproboval.
23. Pouze na okraj považuje krajský soud za vhodné vyjádřit se k otázce tzv. legitimního očekávání, nastíněné žalobcem v podání ze dne 1. 8. 2017, a to v důsledku praxe správních orgánů předcházející vydání napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí. Judikatura Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu již konstantně přiznává praxi správních orgánů určitou normativní sílu (srov. např. Nález ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. I. ÚS 520/06, N 18/48 SbNU 195, *kauza francouzských zaměstnanců a jejich účasti na sociálním pojištění*, nebo rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Ans 1/2005 - 57, publ. pod č. 605/2005 Sb. NSS). Normativní síla správní praxe vychází z pojetí zákona v materiálním smyslu. Zákon v materiálním smyslu je tvořen nejen textem právního předpisu, ale i tím, jak je tento text vykládá a aplikuje praxe. Od zákona a na něj navazující konstantní správní praxe se odvíjí důvěra adresátů právních norem v právo. Uvedené samozřejmě neznamená nezměnitelnost správní praxe. Znamená to pouze zásadní omezení možností se od praxe odchýlit, dané předně zákazem retroaktivity. Změna správní praxe musí být zásadně učiněna do budoucna, z racionálních důvodů a pro všechny případy, kterých se praxí zavedený postup správního orgánu dotýká (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Ans 1/2005 - 57, publ. pod č. 605/2005 Sb. NSS). Co přesně tvoří správní praxi vymezil Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, publ. pod č. 1915/2009 Sb. NSS: „[S]právní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Jen taková správní praxe je doplněním psaného práva a je způsobilá modifikovat pravidla obsažená v právní normě.“.
24. Podle krajského soudu postup správních orgánů, nereflektujících relevantní právní úpravu, nemůže vést k založení legitimního očekávání; nicméně, i kdyby soud připustil, že ve vztahu k žalobci k založení legitimního očekávání ve správní praxi správních orgánů došlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje

je nutno zdůraznit, že změna této (podle soudu nezákonné) správní praxe byla jednoznačně vyvolána právní úpravou (byť podzákonného charakteru), přičemž potřeba této změny je dokladována mj. právě žalobcem citovanou důvodovou zprávou k vyhl. č. 336/2011 Sb., kterou došlo s účinností od 5. 12. 2011 ke změně výčtu dokladů potřebných k žádosti o povolení nakládání s vodami.

25. Krajský soud v této souvislosti považuje za nepřipadný odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2016, č. j. 6 As 95/2016-39, neboť v daném řízení byla řešena skutkově zcela odlišná situace (ze strany příslušných správních orgánů byly vyžadovány listiny týkající se povolení stavby vodního díla, ačkoli o jeho povolení v zásadě nebyly pochybnosti).

Závěr a náklady řízení

26. Jelikož krajský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, resp. se dalších nákladů vzdal. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení soud výrokem III. rozhodl ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. dubna 2018

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu